

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. Стара Загора, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИваН. Ат. Караджова

при участието на секретаря Д. Д. И.
като разгледа докладваното от ИваН. Ат. Караджова Търговско дело № 20225500900248 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба ,предявена от **Д. А. В.**, ЕГН:*****, чрез адв. П. К., САК, **против: ЗАД „Д.“ АД**, ЕИК ***, гр.С., бул. „***“, с правно основание: чл. 45 ЗЗД, вр. чл. 432 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба се посочва, че в резултат на ПТП са причинени телесни увреждания на ищеца Д. А. В., на 48 години.

Посочва се, че на 27.02.2022г. е настъпило ПТП, при което л.а. с рег. № СТ 1148 РС, марка „БМВ“, модел „Х1“, управляван от виновния водач Н. М. П., не спазила правилата за движение по пътищата и блъснала пешеходеца Д. А. В.. В резултат на настъпилото ПТП същият е получил телесни увреждания.

Сочи се, че по случая е образувано ДП № 51/2022 г. на ОД на МВР С.З., пр.пр. № 2081/2022 г. на РП С.З., което към настоящия момент не е приключило с окончателен съдебен акт. Причина за настъпване на произшествието били допуснатите от водача на л.а. Н. М. П. нарушения на правилата за движение по пътищата. В случая съществувала пряка причинна връзка между деянието на виновния водач Н. М. П. и настъпилите общественоопасни последици - телесни увреждания на Д. А. В..

Посочва се, че за увреждащия л.а. „БМВ Х1“ с рег. № СТ 1148 РС, управляван от Н. П., имало сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, з.п. № BG/30/121003386714, със срок на валидност една година, считано от 29.11.2021 г. до 29.11.2022г. със ЗАД „Д.“АД гр. С.. По силата на този договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователят покривал отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, настъпили във връзка с притежаването и използването

на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер на 10 420 000 лв. за всяко събитие, която сума представлява минималния размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Сочи се, че съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът е предявил претенция за изплащане на обезщетение пред ЗАД „Д.“ АД, гр. С., като са представени всички документи, с които разполага, получени от застрахователя с обр.р. на 14.03.2022г. По случая е заведена щета № 0801-001297/2022-02; 0801-001297/2022-03 по която застрахователят в законоустановения срок не е предложил за плащане обезщетение. С оглед на изложеното, в случая са налице предпоставки за ангажиране отговорността на ЗАД „Д.“ АД, гр.С. за причинените неимуществени и имуществени вреди на ищеца.

Посочва се, че при процесното ПТП Д. В. е получил следните травматични увреждания: Фрактура бималеоларис крурус дестра; Счупване на гръбначен прешлен; фрактура бималеоларис крурус декстра; множество травми и наранявания по глава, крайници и тяло; психически стрес; счупване на долен крайник; контузия на таза.

В исковата молба се посочва, че след инцидента на 27.02.2022г. пострадалият е настанен в МБАЛ „П.“ АД - Клиника по Ортопедия и Травматология - гр. С.З. в тежко състояние, с диагноза Фрактура бималеоларис крурус декстра; Счупване на гръбначен прешлен, с обективно състояние - дясна глезенна става е била силно деформирана, с патологични подвижности костни капаци, проминиращ костен фрагмент под кожата на медиален малеол. Направени са му изследвания; консултативни прегледи; рентгенографии. Установени са на торакален скелет - нестабилна компресионна фрактура на тялото на Th 9, псевдоартроза на десния спинозен израстък на L1; малки белодробни контузии двустранно, булозен емфизем. След обсъждане на клиничната картина и резултатите от изследванията е назначено оперативно лечение. На 27.02.2022 г. е извършена оперативна интервенция, видно от оперативен протокол № 164 - под пълна анестезия е извършено открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, тибия и фибула, метална остеосинтеза на бималеоларната фрактура (поставени метални остеосинтези по повод фрактурата на костите на подбедрицата), имобилизация с лонгета. На 07.03.2022 г. пострадалият е изписан с препоръки за контролни прегледи, консултации с ортопед, сВ.не на конците на 14 ден от операцията, ходене с две помощни средства, издаден болничен лист за 39 дни домашно лечение. Тъй като пострадалият продължава да изпитва силни болки, затруднено движение са издадени нови болнични листи - E20213011942; E20221359050; E20221794819. Към момента продължава да се движи с две помощни средства, видно от амб. листи № 354; № 286, №1136, № 1357, № 422. Видно от резултат от образна диагностика от 13.05.2022 г. е, че пострадалият има подчертана торакална кифоза, клиновидно снишено тяло на Th 9 на базата на компресионна фрактура, лекостепенна дясноконвексна сколиоза.

Твърди се, че в резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП

ищецът Д. В. търпи силни болки и много страдания. Възстановяването от получените при процесното ПТП увреждания продължава и към настоящия момент, не се чувства добре физически и емоционално. Вследствие на инцидента пострадалият е получил множество травми и наранявания, които ще бъдат уточнени с изготвяне по делото на съдебно-медицинска експертиза. Преди процесното ПТП Д. е бил в отлично здравословно състояние, бил е изключително деен, но след инцидента животът му се променя. Изпитва цялостен дискомфорт вследствие на получените травми, както и последващи болки, които продължават и към настоящия момент, възстановяването му не е приключено, за дълго време е бил напрегнат, с нарушения на съня, като не е в състояние да се натоварва психически и физически. Освен болките ищецът е изживял и силен стрес при процесния пътен инцидент, който ще остане за цял живот в неговото съзнание. Поради периода на лечение в дома, пострадалият дълго време не е посещавал работа.

Твърди се също, че във връзка с проведеното лечение са направени разноски в размер на 1424,40 лева от ищеца, които разходи са за потребителска такса, Т плаки, патерици и ортеза.

Счита, че с оглед изложеното, причинените неудобства, болки и страдания на ищеца следва да бъдат компенсирани. Безспорно неимуществените вреди имат по-голямо значение и съответно се оценяват по - високо. Паричното обезщетение, не може да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от причинените телесни повреди. Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания, неудобства и изобщо нематериалните последици от извършеното деяние.

Сочи се, че вредите на ищеца са в резултат на виновното поведение на водача Н. М. П., а за причинените от нея вреди отговаря ответникът по делото ЗАД „Д.“ АД, гр.С.. Съгласно чл. 432 от КЗ увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, поради което за ищеца е налице правен интерес да иска от съда определяне на справедлив размер на обезщетение за причинените му неимуществени и имуществени вреди. Претендираните суми са съобразени от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания от причинената телесна повреда, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Моли съда да постанови решение, с което да приеме, че предявените иски са основателни и доказани по размер и да осъди ответника ЗАД „Д.“ АД, гр.С. да заплати на ищеца Д. А. В., обезщетение в размер на 26 000 лв., частичен иск от 180 000 лева, за причинените му неимуществени вреди изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания, както и сумата от 1424,40лв. за причинени му имуществени вреди, във връзка с проведеното лечение и възстановяване. Допуснато е

увеличение на предявения иск за неимуществени вреди като същия следва да се счита предявен в размер на 110 000 лв. частичен иск от 180 000 лв.

Претендира законна лихва върху всяка една от сумите, считано от 05.03.2022г. датата на която изтича срока по чл.429, ал.3 от КЗ, вр. с.чл.430, ал.1 от КЗ, евентуално от 14.03.2022г. до окончателното изплащане.

Моли съда да присъди направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, заедно с начислено ДДС, тъй като адвокатът на страната е регистрирана по ЗДДС, като моли настоящата молба да се счита за списък на разноски.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва така предявените искове за обезщетения за неимуществени вреди и имуществени вреди от Д. А. В., като неоснователни и недоказани, съответно моли съда да постанови съдебно решение, с което да ги отхвърли в цялост. На основание чл. 78 от ГПК, моли съда да присъди на ответното дружество направените разноски в настоящото производство, в това число и за юрисконсултско/адвокатско възнаграждение.

Моли съда също да отхвърли и акцесорните искове за законна мораторна лихва по съображения от неоснователността и недоказаността на главните искове.

Признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение към датата на ПТП по отношение собствеността и ползването на лек автомобил, марка „БМВ“, с рег. № СТ 1148 РС по силата на Застрахователна полица, сключена между неговия собственик и „З.“ АД.

Твърди, че предявените искове са неоснователни, необосновани и недоказани, прекомерно завишени по размер, поради следните съображения:

Сочи, че в исковата молба се твърди, че на 27.02.2022 г., водачът на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите лек автомобил, марка „БМВ“, с рег. № СТ1148РС реализирал ПТП с пешеходеца Д. А. В., на когото били причинени телесни увреждания. Оспорва твърденията, че в резултат от настъпването на гореописания пътен инцидент ищецът е получил посочените в исковата молба, като вид и характер телесни увреждания, като се противопоставя на всички твърдения за вида, медико - биологичния характер и степента на уврежданията, както и на твърденията по отношение на проведеното лечение и здравния статус на ищеца след настъпване на събитието и към настоящия момент.

Твърди, че на 27.02.2022 г. водачът на застрахования при ответника лек автомобил, марка „БМВ“, с рег. № СТ1148РС, не е нарушил императивните правила на Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за неговото прилагане, съответно не е причинил процесното ПТП, както бланкетно се твърди в депозираната искова молба. Счита, че липсва основният елемент от фактическия състав на деликта, а именно - противоправно поведение. Според Тълкувателно решение № 2/6.06.2012г. по тълк. д. № 1 /2010г. на ОСТК на ВКС, прякото право на пострадалия по чл.432, ал. 1 КЗ има вторичен, акцесорен характер спрямо правото му на иск на деликтно

основание по чл. 45 от ЗЗД. С други думи претенция за обезщетение към застрахователя не може да се породи, ако увреденият няма право да получи обезщетение за деликт от прекия извършител на нарушението. Застрахователят не дължи повече от дължимото от прекия причинител на неправомерното увреждане, а погасяването, респ. невъзникването на деликтното право води и до погасяване, респ. невъзникване на прякото притежание по чл. 432, ал. 1 КЗ

Категорично оспорва изключителната вина на водача на застрахованото в ответното дружество МПС за настъпването на процесното ПТП и вредоносния резултат от него, като прави възражение за съпричиняване от Д. А. В.. Твърди, че ищецът обективно има принос в значителна степен за настъпване на процесното ПТП, както и на вредоносните последици от същото, който се изразява в извършените множество груби нарушения на императивните норми на ЗДвП. сред които и уредените в разпоредбите на чл. 108, както и на чл. 113 и чл. 114 от ЗДвП. В тази връзка, счита, че в действителност пешеходецът Д. А. В. е предприел пресичане на пътното платно на необозначено за целта място. Той е навлязъл внезапно на пътното платно, без да се съобрази с приближаващия лек автомобил. Това се е случило в тъмната част на денонощието, при наличие на изключително ограничена видимост за водача на МПС. На отделно основание, пресичащият пешеходец е бил облечен с тъмни дрехи, като не е бил различим и обективно водачът на лек автомобил, марка „БМВ“, с рег. № СТ1148РС не е могъл да го възприеме. Освен това пешеходецът обаче без да се огледа, е навлязъл на пътното платно и по този начин, с безразсъдното си поведение е създал опасността на пътя. Воден от горното, категорично твърди, че сред причините за настъпване на процесното ПТП е пътното поведение на ищеца, като моли съда да отчете, че за наличието на принос не се изисква съответното поведение на пострадалия задължително да е виновно и противоправно. Достатъчно е обективно да е налице причинно-следствена връзка между конкретно установено действие и/или бездействие от страна на увреденото лице и причинените му вреди. Поддържа, че в процесния случай пътното поведение на пешеходеца е сред основните предпоставки за възникване на пътния инцидент

Твърди, че ищецът, в качеството му на пешеходец, е допринесъл в значителна степен за настъпването на процесното ПТП, както и на вредоносния резултат от него, посредством неправомерното си движение не по тротоара или банкета, а по пътното. По този начин той е извършил нарушение на нормата, регламентирана в чл. 108, ал. 1 от ЗДвП, тъй като е следвало да се движи по тротоара или по банкета. Сочи, че липсват данни за каквито и да било ограничения или препятствия, които да са обусловили затруднения за пешеходците в района на процесния пътен участък, да потърсят друго място, където е разрешено пресичането и същото би могло да бъде осъществено напълно безопасно - както за тях, така и за останалите участници в движението.

Твърди, че пострадалият е разполагал с възможността да предотврати реализирането на пътния инцидент, ако е пресичал пътното платно със

спокоен и нормален ход. Поддържа, че нарушението на ЗДвП от пострадалото лице, изразяващо се в пресичане с бягане, тичайки, на необозначено за целта място, се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие и евентуално произтеклите от него вреди.

В условията на евентуалност, твърди че ищецът, като пешеходец, има принос в значителна степен за настъпването на конкретното ПТП и евентуално причинените му от него вреди, поради осъщественото пресичане на пътното платно при ограничена видимост, в нарушение на чл.114, т. 2 от ЗДвП.

Счита, че липсва причинно-следствена връзка между сочените в исковата молба увреждания на здравето на ищеца и процесното ПТП. Счита, че ако въобще Д. А. В. е претърпял описаните в исковата молба телесни увреждания, което към момента остава неустановено, то същите са получени вследствие от друго събитие, настъпило по друго време, на друго място и без участието на водач на застраховано при ответника МПС, поради което липсва основание за ангажиране на застрахователната отговорност на дружеството.

Оспорва голословните твърдения, че процесният пътен инцидент се е отразил крайно неблагоприятно на психиката на ищеца. Липсват каквито и да било доказателства, удостоверяващи бланкетните твърдения на ищцовата страна в тази насока.

В условията на евентуалност, ако съдът достигне до извода, че твърдените в исковата молба телесни увреждания действително са причинени в резултат от процесното застрахователно събитие, прави възражение за съпричиняване от пострадалото лице. Счита, че евентуално настъпилото забавяне на оздравителния процес, както и евентуално търпените болки и/или страдания вследствие от него, се дължат на неспазването на лекарските предписания от пострадалия, представляващо явно negliжиране на неговото здраве. Няма каквито и да било данни ищецът да е провел лечение на съответните травми, нито да е извършвал допълнителни консултации или рехабилитация. Твърди, че от ищцовата страна не са спазвани дадените лекарски предписания, в това число и че не е носена никаква имобилизация. Следователно ищцовата страна грубо е negliжирала възстановителния си процес, което се явява единствена причина за евентуално породилите си усложнения или забавяне на неговото протичане, поради което моли съда да намали съответно на приноса на пострадалото лице претендираните обезщетения за неимуществени вреди и имуществени вреди. Категорично се установява от наличните медицински документи, че лицето не е извършвало контролни прегледи, не са провеждани консултации, не е извършвана рехабилитация, нито каквото и да било лечение.

Оспорва като неоснователен предявения иск за обезщетение за имуществени вреди за извършени медицински разходи във връзка. Липсва основание за ангажиране на застрахователната отговорност на ответното дружество по подробно изложените по-горе аргументи. На следващо място, искът е недоказан, поради липсата на документи, обосноваващи действителното извършване на претендираните разходи. Представените

фактури не обосновават направено действително плащане на претендираните суми.

Оспорва твърденията, че процесното ПТП и евентуално получените от него травми са довели до болки и страдания при ищеца. Съгласно Постановление № 4/25.05.1961г. на Пленума на ВС, обезщетение за претърпени неимуществени вреди се присъжда само и единствено „след като се установи, че действително са претърпели такива вреди” Посредством търсенето на суми в подобни размери, каквато се претендира с така предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди, се преследва като единствена цел неоснователно обогатяване на пострадалото лице за сметка на добросъвестния застраховател. Поради тази причина, в условията на евентуалност, оспорва така предявените иск за обезщетение за неимуществени вреди по размер, като в случай ,че същия е доказан по основание, то моли съда да намали съответно претендираното обезщетение за неимуществени вреди поради прекомерност. Търсеното обезщетение не съответства по размер нито на критерия „справедливост“, нито на съдебната или застрахователната практика по аналогични на процесния случай.

Оспорва предявените акцесорни иски за законна лихва за забава върху главниците, по аргумент от неоснователността на главните иски.

Моли съда да отхвърли така предявените иски като неоснователни и недоказани, а в случай, че ги намери за основателни, то моли да не уважава същите в пълния им претендиран размер, като съобрази размера на обезщетенията и ги намали съответно на направените от ответника възражения за прекомерност и за съпричиняване.

С допълнителната искова молба ищецът излага съображения по възражението на ответника за нередовност на исковата молба и посочва съдебна практика, съгласно които не счита за задължително и необходимо да бъде представена банкова сметка по делото, предвид което счита, че исковата молба не е нередовна и не страда от пороци, поради което моли съда да продължи съдопроизводствените действия по делото.

Счита за неоснователно оспорването на механизма, вината и противоправността на извършеното деяние от водача на л.а. Н. П..

Посочва, че представеният по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила относно удостоверителното изявление на своя издател за това, че е настъпило ПТП, кои са участниците в него, допуснато ли е нарушение на правилата за движение, има ли пострадали лица и вреди, какви документи са представени от участниците в произшествието. Обръща внимание, че доколкото протоколът за ПТП е изготвен от органите на полицията след оглед на местопроизшествието, същият се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него, които са релевантни за механизма на ПТП - мястото на инцидента, посоката на движение на автомобила. Отбелязва, че механизмът не е част от фактическия състав на непозволеното увреждане, а предвид и факта, че вината се

предполага до доказване на противното, с оглед установената презумпция за вина, счита, че не е в тежест на ищеца да доказва обстоятелства от механизма. Счита за неоснователно оспорването на ответника на причинно - следствената връзка между ПТП и настъпилите при ищеца увреждания, тъй като всички описани в исковата молба травми и страдания, стрес и техният интензитет и проявление при него са настъпили следствие процесния пътен инцидент.

Възраженията на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, счита за неоснователни и недоказани. От представените писмени доказателства няма данни, от които да се направи извода, че той е извършил нарушения, които да са в пряка причинно-следствена връзка с настъпването на вредоносния резултат. Съответно не са налице основания за намаляване на претендираното обезщетение, в каквато насока е искането на ответника.

Оспорва и възражението за съпричиняване от страна на ищеца изразяващо се в неспазване на лекарските предписания.

Твърди, че ответното дружество неоснователно оспорва настъпилите за ищеца имуществени вреди. В резултат на процесното ПТП и получените от него увреждания, същият е претърпял имуществени вреди, който размер се установява от приложените към исковата молба фактури и в който размер следва да му бъдат възстановени.

Счита, че неоснователно ответникът оспорва размера на предявения иск. Същият е съобразен от една страна с принципа за справедливост, с оглед причинените неимуществени вреди на ищеца при процесното ПТП, а от друга страна - с броя на пострадали лица, лимита на отговорност на ответника за 2022 г. и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

По отношение оспорването дължимостта на претендираните лихви за забава, за сведение на ответника, посочва, че при деликт лихви за забава се дължат от датата на непозволеното увреждане. В тази връзка, задължението за изплащане на застрахователно обезщетение възниква с настъпването на застрахователното събитие, покрито от ЗГО на автомобилистите. Приложимата правна норма е чл. 429, ал.3 КЗ, в която е уредено задължение на застрахователя за лихви от датата на уведомяване от застрахования или от датата на уведомяване или предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице. Тъй като за делинквента е установено задължение да уведоми застрахователя в 7- дневен срок от датата на настъпване на застрахователното събитие, а в конкретния случай застрахователят не оспорва, че това задължение е изпълнено, то за застрахователя възниква задължение за плащане на лихви към пострадалия от 7-мия ден, така, както е посочено в исковата молба - 05.03.2022 г.

Заявява, че най-късният момент, от който възниква задължението за лихви е 14.03.2022 г., за която дата са представени доказателства /обратна разписка/, че от ищеца е постъпило уведомление до застрахователя, който не оспорва този факт.

Прави възражение за недължимост на претендираното адвокатско/юрисконсултско възнаграждение, респ. на прекомерност на

претендираните от ответника разноси

С **допълнителния отговор** ответника поддържа подадения отговор на исковата молба, като оспорва изцяло предявените от Д. А. В. искове, по подробно изложените в същия съображения. Моли съда да вземе предвид, че с допълнителната искова молба не са представени каквито и да било доказателства, подкрепящи ищцовите твърдения, посочени в първоначалната искова молба, поради което същите остават напълно неоснователни и необосновани.

Оспорва в цялост подадената допълнителна искова молба, като счита, че в същата се съдържат само неоснователни и необосновани твърдения.

Твърди, че основното в процесния случай е извършването от Д. А. В., в качеството му на пешеходец на множество нарушения на правилата за движение, уредени в ЗДвП и Правилника за прилагане на ЗДвП. Оспорва въобще причинно-следствената връзка между настъпването на процесното събитие и получените от ищеца вреди, като моли съда да вземе предвид, че към настоящия момент липсват каквито и да било обективни данни за подобна връзка. В условията на евентуалност, ако въобще се установи, че ищецът е претърпял някакви вреди вследствие от визираното от негова страна ПТП, то категорично поддържа, че пътният инцидент е причинен поради пътното поведение на господин г-н В.. Същият се е движил в тъмната част на денонощието - в 02:45 полунощ, с тъмни дрехи, пресичайки пътното платно на неразрешено място, при липса на каквато и да била видимост за водача на застрахованото в довереното ми дружество МПС.

Оспорва неправилните и противоречащите на приложимите процесуалноправни норми доводи, наведени с допълнителната искова молба, касаещи правилото за разпределение на доказателствената тежест между страните в исковия процес. В тази насока, моли съда да отчете, че изцяло в процесуална тежест на ищцовата страна е да обоснове при условията на пълно и главно доказване всички свои твърдения, свързани с механизма на настъпване на съответното събитие, както и с причините за неговото реализиране. Механизмът на осъществяване на ПТП се включва сред елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл. 45 от ЗЗД, защото е относим към изследването на елементите противоправност и вид на деянието, за което се твърди, че е вредоносно.

Оспорва бланкетните противопоставяния, изложени в допълнителната искова молба, насочени срещу направените от ответника възражения за съпричиняване, както и за прекомерност на претендираното обезщетение.

Оспорва неоснователните доводи на ищцовата страна, касаещи наведените от ответника възражения срещу предявения акцесорен иск за законна лихва за забава, като излага съображения.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното:

Предявени са обективно съединени искове за обезщетение на неимуществени и имуществени вреди с правно основание чл. 45 ЗЗД, вр. чл. 432 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

без движение.

В хода на производството се установява следното: На 27.02.2022 г. около 02:30 часа в гр. С.З. по бул. „***” в посока от запад на изток се е движил лек автомобил БМВ ХІ с рег. № СТ 1148 РС, управляван от Н. П.. В същото време пешеходеца Д. В. се е намирал в непосредствена близост до л.а. Опел с рег. № СТ 6860 ВР, който е бил паркиран в дясната част на платното за движение. В близост до кръстовището с ул. „Б.“, северно от него, водачът П. е загубила контрол над автомобила и са настъпили няколко последователни удара в паркирани на обособени за това места автомобили: в л.а. Фолксваген с рег. № ВТ 4722 КВ, в л.а. Фиат с рег. № СТ 2569 АТ, както и в л.а. Опел с рег. № СТ 6860 ВР и в тялото на пешеходеца. В резултат на ПТП е пострадал пешеходеца, а на автомобилите са причинени материални щети.

След ПТП пострадалият е бил хоспитализиран по спешност в УМБАЛ „П.” АД, Ортопедичен комплекс - Клиника по ортопедия и травматология на Д. А. В.- 47г. Постъпил на 27/02/22 г, изписан на: 07/03/22 г. Поставена е основна диагноза: Счупвания на други части на подбедрицата. Придружаващи заболявания и усложнения: Счупване на гръбначен прешлен.

Съдебно-медицинският експерт установява, че при автозлополуката на 27.02.2022 г. в качеството му на пешеходец пострадалият е получил: Открито счупване на костите на дясната подбедрица в областта на глезена. Компресионно счупване на тялото на ХІІ гръден прешлен и на десния напречен израстък на І поясен прешлен. Счупването на костите на дясната подбедрица е причинило трайно затрудняване на движението на десния долен крайник по смисъла на чл.129 НК. Счупването на тялото на ХІІ гръден прешлен и на десния напречен израстък на І поясен прешлен е причинило и трайно затрудняване на движението на снагата по смисъла на чл.129 НК. Уврежданията са болезнени за продължително време.

Счупването на костите на дясната подбедрица е лекувано оперативно, както и с медикаменти. Счупването на гръбначния стълб е лекувано консервативно с поясен корсет. Движенията на десния долен крайник са възстановени с ограничения в крайните фази. Движенията на снагата са възстановени в обичаен обем.

Съгласно експертното становище направените разходи са във връзка с лечението от автозлополуката.

Пострадалият е ползвал помощни средства (патерици). Последният преглед е бил на 20.07.2022 г, когато ги е ползвал. Възможно е след това да е ползвал бастун.

Установява се още, че лечението на пострадалия е своевременно, съвременно и в съответствие са добрата медицинска практика. Данните сочат, че пострадалия е провел рехабилитация.

Двете кости на дясната подбедрица са били счупени, което е било свързано със затруднения в движението, както бе посочено по-горе за 7-8 месеца. Към момента походката е възстановена. Затруднението на движенията на снагата се възстановява за около 12 месеца.

Пациентът страда от ошипяване на гръбначните прешлени, което не е повлияло както върху получаването на ступването, резултат от въздействие на значителна кинетична енергия, така и върху лечението, което се вижда от липса на усложнения.

Съдът приема механизма на настъпване на ПТП ,установен от авто-техническият експерт в заключението на назначената по делото експертиза,а именно: На 27.02.2022 г. около 02:30 часа в гр. С.З. по бул. „***“ в посока от север на юг със скорост на движение около 50 км/ч се е движил лек автомобил БМВ XI с рег. № СТ 1148 РС, управляван от Н. П.. Било е тъмната част на денонощието. Времето е било ясно. Участъкът от пътя е бил хоризонтален и прав, осветен от уличното осветление. Пътната настилка е асфалтово покритие и към момента на настъпване на ПТП е суха. В същото време пешеходеца Д. В. се е намирал в непосредствена близост до лявата страница на л.а. Опел с рег. № СТ 6860 ВР, който е бил паркиран в дясната част на платното за движение. В близост до кръстовището с ул. „Б.“, северно от него, водачът П. е загубила контрол над автомобила, който управлява, напуснала е западната пътна лента на западното платно за движение и са настъпили няколко последователни удара в паркирани на обособени за това места автомобили, в дясно по посока на движението. Мястото на първият кос страничен удар МУ1 е настъпил между предна дясна част на л.а. БМВ в областта на предната броня с предна лява част на паркирания л.а. Фолксваген в областта на преден ляв калник и лявата част на предната броня и спрямо платното за движение се намира на около 15,50 м северно от ориентира т. Ор и на около 0,75 м западно от линията на ориентира. След този удар, л.а. БМВ е продължил движението си на юг и е настъпил втори удар, който се е реализирал между странична предна дясна част на л.а. БМВ в областта на преден десен калник и предна дясна врата с лявото странично огледало и лявата част на предната броня на паркирания л.а. Фиат Пунто. Мястото на вторият удар МУ2, спрямо платното за движение се намира на около 10,50 м северно от ориентира т. Ор и на около 1,00 м западно от линията на ориентира. След вторият удар, л.а. БМВ е продължил движението си напред и е настъпил трети удар в тялото на пешеходеца и в паркирания л.а. Опел. За л.а. БМВ този удар е настъпил в страничните му предни състави в областта на предния десен калник, а за пешеходеца - в дясната страница на тялото, в областта на таза. За л.а. Опел ударът е бил страничен, приплъзващ по цялата дължина на левите му състави. Мястото на третият удар МУ3 спрямо платното за движение се намира на около 4,70 м - 5,30 м северно от ориентира т. Ор и на около 0,85 м - 1,00 м западно от линията на ориентира. В резултат на удара тялото на пострадалия се е завъртяло надясно около вертикалното си ос, отхвърлено е напред и надясно спрямо посоката на движение на автомобила и е изпаднало на пътната настилка. Последвало е претъркаляне на тялото до установяването му в покой в близост до южния бордюр на ул. „Б.“. Водачът на л.а. БМВ е продължил движението на автомобила на юг по бул. „***“, без да установи автомобила в покой. По-късно същата вечер е спрял от контролните органи КАТ. В резултат на ПТП пешеходеца е получил травматични увреждания, а на автомобилите са

причинени материални щети.

Вещото лице сочи ,че на конкретното място, където е настъпил пътният инцидент няма пешеходна пътека или светофар.Пешеходецът не е предприел пресичане на платното за движение непосредствено преди ПТП и към момента на настъпването му, а е бил в покой, в близост до лявата страница на паркирания л.а. Опел. Мястото, на което е настъпило процесното събитие не е продължение на тротоара върху платното за движение.

Съгласно експертното заключение ищецът не е предприемал пресичане на платното за движение.Скоростта на движение на л.а. БМВ с рег. № СТ 1148 РС в момента на удара с пешеходеца е била 45 км/ч, а скоростта преди ПТП е била около 50 км/ч.Непосредствено преди ПТП и към момента на настъпване на ПТП, пешеходецът е бил в покой.

От техническа гледна точка пешеходецът по никакъв начин не е допринесъл за настъпване на това ПТП.

Видно от приетото като писмено доказателство по делото заключение на експертизата субективните действия на водача на л.а. БМВ - Н. П., която е управлявала МПС под въздействието на алкохол - 2,255‰, загубила е контрол над автомобила и е напуснала пътната лента надясно по посока на движението си.

След графичен анализ на пътната ситуация и видно от мащабна скица №2, ПТП не би настъпило, ако водачът на л.а. БМВ запази разположението му в западната пътна лента на западното платно за движение.

Водачът на л.а. БМВ е имал техническата възможност да не допусне ПТП като контролира непрекъснато МПС, което управлява и запази разположението му в западната пътна лента. Съгласно експертното заключение Водачът Н. П. е имала техническата възможност да възприеме пешеходеца на разстояние най-малко от 100 м.

Следва да се направи извода, че водачът на л.а. БМВ - П. е имала техническата възможност да не допусне ПТП като предприеме аварийно спиране.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

В случая не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение между деликвентата и дружеството-застраховател.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на

претенцията пред застрахователя или пред негов представител.

В изпълнение на разпоредбата на чл.380 от КЗ, ищецът е предявил претенция за изплащане на обезщетение пред ЗАД „Д.“АД, гр. С., като са представени всички документи, с които разполага, получени от застрахователя с обр.р. на 14.03.2022г. По случая е заведена щета № 0801-001297/2022-02; 0801-001297/2022-03 ,по която застрахователят в законоустановения срок не е предложил за плащане обезщетение. Поради това съдът намира, че предявените искове са допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените неимуществени вреди.

В хода на производството са събрани гласни доказателства -показанията на свидетелите лицата В. А.а Д. -сестра на ищеца и Л. А. В.а -съпруга на ищеца.

Видно от показанията на свидетелката Л. А. В.а за пътния инцидент е разбрала ,когато сестра му ѝ се обадила, след като била минала операцията и казала, че го е блъснала кола. Със сина им тогава били в С., на следващия ден го видели, пуснали ги в болницата- Окръжна болница С.З.. Съпругът ѝ бил унесен в началото, на болкоуспокояващи, не виждал и не чувал. Когато се събудил трудно се обръщал, трудно си поемал въздух ,за да каже нещо, лежал полуизправен, подпрян, без да може да се движи. Доста охлузни рани по лицето имал. Боляло го не само крака, но и при всяко поемане на въздух го боляло. Около 10 дни лежал в болницата. През това време свидетелката била в отпуск. След като се прибрал, продължило състоянието му да е тежко и да му трябва постоянна грижа. Лежал постоянно, налагало се за елементарните нужди всичко да прави тя. За 2-3 месеца изцяло вечер се налагало да става, за да почиства уринатора. Изцяло го обслужвала, хран. го, а медицинските грижи били поети от сестра му. Десет дни болнични ѝ дали за гледане на болен, след това онлайн работела. На легло бил почти 3 месеца. Почнал да се изправя със жилетката, но не можел сам да се справя. Не можел сам да я слага. Ако на нея се налагало да пътува до С., това означавало сестра му да е при него. Не можел да остане никакво време сам. Жилетката била заради гръбнака, не трябвало да се изправя и не трябвало да стои в седнало положение без нея. След тези три месеца, бавно, полека, само до тоалетната ходел сам, с патерици, с чужда помощ, със жилетката, тя била възпиращия фактор, той не можел да се изправи сам, трябвало да сложи жилетката, да се придвижи до някъде. Около година бил с жилетката, до следващата операция. В къщи си позволявал да седне без нея, но ако трябвало да се изправи, ако трябвало да се придвижи с патерици, трябвало да бъде с нея. С патериците в началото му било трудно, след това свикнал с двете патерици, след това с една, около една година било така. Преди ПТП работел като сервитьор. Сега не работел, не е работил от както се случило ПТП. Физическа била причината да не работи. Преди ПТП бил здрав, не е лежал в болници, весел, оптимистичен човек бил, жизнен. Пострадалият изпитвал притеснения, че не може да работи, не знаел какво го очаква, имал съмнения и притеснения, за

това, че толкова време, за всичко се е грижила съпругата му. Имал нощи, в които трудно заспивал, сънувал сънища като екшън филми, преди не бил имал такива сънища.

Свидетелката В. А.а Д. заявява, че на 27.02.2021г. около три часа след полунощ майка ѝ се обадила и ѝ казала, че брат ѝ е ударен от кола. Той неволно натискал бутон на телефона, без да знае, че я набира, тя вдигнала и чула неговите викове, той не отговорял. Избира го отново, казва ѝ, че е в линейка, че го карат към бърза помощ и е ударен от кола. Организирали се и тръгнали към болницата. Образните изследвания били за ищеца много болезнени, при всяко преместване го боляло. Двете с майка ѝ били на всички изследвания. Поддържали крайниците и главата. На главата му имало рана 2-3 см, която се обработила и от която имало много голямо кървене. След това станало ясно, че има фрактура на гръбначните прешлени и фрактура на фибулната кост на крака. Оперирали крака му около 5 часа. Изчакали края на операцията, приключила около 8 часа, бил изведен и настанен в зала ортопедия.

След ПТП около 11-12 дни бил в болницата. Състоянието след операцията било такова, че не се е обслужвал сам, непрекъснато имал нужда от помощ при поставяне на гръдния корсет, с патериците бил. Свидетелката била с медицинско образование и поставяла инжекции, превръзки, както и рехабилитация. След болницата, той се прибрал у дома. Тогава около 6 месеца имал нужда от помощ. Съпругата му през цялото време се грижила за него, а тя поела медицинските манипулации.

След това период започнал постепенно раздвижване под лекарско наблюдение, колко време да стъпва, докога да е с двете патерици и кога може да използва само една. С две патерици бил 9-10 месеца и до момента на втората операция, около година и един месец бил само на една патерица. След втората операция три месеца бил с патерици. С корсета бил една година. По-късно постъпил в Клиника по неврохирургия, тъй като имал непрекъснати оплаквания от болки в гръбначния стълб. Постоянно се оплаквал от болки - умаляване, силна болка при извиване и усукване. В болнични бил повече от година. Бил сервитьор преди ПТП, много си обичал професията. В момента не работел, тъй като не можел да изпълнява задълженията си. Все още имал болки - същите, както след втората операция, но в по-малка степен. Преди ПТП не е имал здравословни проблеми, беше комуникативен, весел, точен и към семейството, и към колегите. Отразил му се инцидента в негативен аспект.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при

определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

Видно от заключението на съдебномедицинската експертиза вследствие на процесното ПТП, ищеца е получил следните травми: Открито счупване на костите на дясната подбедрица в областта на глезена. Компресионно счупване на тялото на XII гръден прешлен и на десния напречен израстък на I поясен прешлен. Счупването на костите на дясната подбедрица е причинило трайно затрудняване на движението на десния долен крайник по смисъла на чл.129 НК. Счупването на тялото на XII гръден прешлен и на десния напречен израстък на I поясен прешлен е причинило и трайно затрудняване на движението на снагата по смисъла на чл.129 НК. Уврежданията са болезнени за продължително време.

От свидетелските показания, които съдът изцяло кредитира като убедителни, последователни и непротиворечиви се установява, лечебният и възстановителен период на ищеца е бил продължителен, нуждаел се от чужди грижи, не е можел да се обслужва сам. Към настоящия момент, ищеца не е възстановен напълно.

С оглед изложеното, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените на ищеца неимуществени вреди би била **сумата от 70 000 лв.** частичен иск от 180 000 лв., за причинените му неимуществени вреди изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания. В останалата част до предявения размер 110 000 лв. искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По иска за имуществени вреди.

Ищецът е направил разходи в размер на **общо 1424,40 лв.** От заключението на съдебномедицинската експертиза, тези разходи съответстват на необходимостта на ищеца от тяхното приложение. Поради това съдът намира, че предявеният иск за имуществени вреди следва да бъде **уважен в предявения размер от 1424,40 лв.**

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване от страна на пострадалия на вредоносния резултат.

В разпоредбата на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика -

т. 7 на [ППВС № 17/63 г.](#)

От заключението на автотехническата експертиза се установява ,че пострадалият пешеходецът по никакъв начин не е допринесъл за настъпване на това ПТП.

Следва да се приеме,че не е доказано възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат.

С оглед изложеното съдът намира възраженията на ответното дружество за съпричиняване за неоснователни.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В [чл. 429, ал. 2, т. 2](#) и [чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ](#) изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на [чл. 84, ал. 3 от ЗЗД](#), но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от [чл. 429, ал. 3](#) и [чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ](#). Ищецът е предявил претенция за изплащане на обезщетение пред ЗАД „Д.“ АД, гр. С., като са представени всички документи, с които разполага, получени от застрахователя с обр.р. на 14.03.2022г. По случая е заведена щета № 0801-001297/2022-02; 0801-001297/2022-03 по която застрахователят в законоустановения срок не е предложил за плащане обезщетение. Съдът намира,че следва да се уважи евентуалното искане на ищеца за присъждане на законна лихва,считано от 14.03.2022г. до окончателното изплащане.

По отговорността за разноси:

От представените по делото доказателства се установява, че ищеца е материално затруднено лице, поради което адвокатската защита ще бъде осъществявана безплатно.

Съгласно нормата на [чл. 38, ал. 2 ЗА](#) адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по [чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА](#) и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по [чл. 38, ал. 1 от ЗА](#) обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза.

По силата на чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно.

В настоящото производство са предявени иск за неимуществени вреди и иск за имуществени вреди.По иска за неимуществени вреди ответното дружество следва да заплати на адв.П. К. адвокатско възнаграждение с ДДС в размер на

съобразно уважената част на исковата претенция - 2848,36 лв.

По иска за имуществени вреди ответното дружество следва да заплати на адв.П. К. адвокатско възнаграждение с ДДС в размер на 395,64 лв.

Предвид датата на сключване на договора за процесуално представителство-15.06.22 г. следва да се приложи Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения преди изм. от 04.11.22 г.

Съдът намира за неоснователни възраженията на процесуалния представител на ищеца за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.Съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения преди изм. от 04.11.22 г. същото може да бъде в размер на 4476 лв. В конкретния случай видно от представения списък по чл.80 ГПК е в размер на 4266 лв.,поради което не следва да се намаля поради прекомерност.С оглед отхвърлената част на иска ищецът следва да заплати на ответното дружество сумата в размер на 1551 лв. –разноски по делото.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, **държавна такса в размер на 2800 лв. и сумата от 381,82лв.**, представляваща възнаграждения за изготвяне на експертизи, изплатени от бюджета на съдебната власт съобразно уважената част на иска.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Д.“ АД, ЕИК ***, гр.С., бул. „*** да заплати на Д. А. В., ЕГН:*****, чрез адв. П. К., САК сумата от 70 000 лв. частичен иск от 180 000 лв.. представляваща застрахователно обезщетение за причинените неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 27.02.2022г. телесни увреждания, **ведно със законната лихва,** върху сумата от **70 000 лв. частичен иск от 180 000 лв..** ,считано от 14.03.2022г. до окончателното изплащане **к а т о ОТХВЪРЛЯ** предявения иск в останалата част до предявения размер 110 000 лв. като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.“ АД, ЕИК ***, гр.С., бул. „*** да заплати на Д. А. В., ЕГН:*****, чрез адв. П. К., САК сумата от 1424,40лв. ., представляваща застрахователно обезщетение за причинените имуществени вреди, вследствие на получените при ПТП на 27.02.2022г. телесни увреждания, **ведно със законната лихва,** върху сумата от **1424,40лв.** ,считано

от 14.03.2022г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.“ АД, ЕИК ***, гр.С., бул. „*** да заплати на адв.П. К. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА с ДДС в общ размер на в размер на 3244 лв.

ОСЪЖДА Д. А. В., ЕГН:*****, чрез адв. П. К., САК да заплати на ЗАД „Д.“ АД, ЕИК ***, гр.С., бул. „*** сумата 2062,18 лв.-разноски по делото съобразно отхвърлената част на исковата претенция.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.“ АД, ЕИК ***, гр.С., бул. „*** да заплати на Държавата по сметка на Окръжен съд –С.З. следните суми: **държавна такса в размер на 2800 лв. и сумата от 381,82 лв., представляваща възнаграждения за изготвяне на експертизи, изплатени от бюджета на съдебната власт съобразно уважената част на исковата претенция.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____